

אוצר של התקשרות

יומנה של מרת בריינדל אוירכמן ע"ה

אוצר אותנטי של התקשרות
ותיאורים עמוסי רשמים
מחצרות קודשנו ומבית חיינו 770

לקראת סיום השבעה לפטירתה של האשה מרת **בריינדל אוירכמן** ע"ה, מוגש לפניכם אוצר של התקשרות ויומן מלא וגדוש בביטויי רגשות וחוויות רוחניות הכולל תיאורים נפלאים שכתבה לעצמה מרת אוירכמן ע"ה לאחר אחד מביקוריה בבית חיינו 770.

פרסום יומן זה מוקדש לעילוי נשמתה ולחיזוק ההתקשרות של כלל אנ"ש והתמימים ונשי ובנות חב"ד שיחיו לרבינו נשיאנו, ומתוך תקווה שלא נדע עוד צער ואבל ושיהפכו ימים אלו לששון ולשמחה בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

חיילים של הרבי

מרת אוירכמן ע"ה היתה אישה עדינה, שקטה ומיוחדת ואם מסורה לבניה, אהובה על הבריות ובעלת מידות טובות, וזכתה לבנים, נכדים, נינים ובני נינים משלוחי הרבי ברחבי תבל.

במשך שנים רבות היא כתבה מאות מכתבים לרבי ושמרה לעצמה את ההעתקים שלהם, ביחד עם המכתבים שכתב אביה ר' **חנוך העניך יוסף שטיינהרט** ע"ה אל הרבי ומכתבי הרבי אליו. כמו כן התכתבה רבות עם בניה כששהו בחצרות קדשינו ואף כתבה לעצמה יומנים אישיים מביקוריה אצל הרבי.

עד לפטירתה - נמנעו בני משפחתה לפתוח ולקרוא את מכתביה האישיים, ועתה כשפתחו - נחשפו לגודל התקשרותה לרבי ולגודל ענוותנותה, לדאגה לבניה השלוחים ולמוסדות חב"ד שבניהולם, וגם לביטויים המיוחדים והמלאים אמונה חזקה ויוקדת ברבי.

כל אימת שהייתה מבקשת מהרבי עבור בניה השלוחים נוהגת הייתה להזכירם כחיילי הרבי וזכותם בכך שהם מסורים אליו ("פאר דעם הייליקן רעבנ'ס חיילים, נתן יצחק בן בריינדל, משה שמואל בן בריינדל").

בנה הרב משה שמואל אוירכמן אצל הרבי

בנה הרב נתן יצחק אוירכמן אצל הרבי

עדות לענווה הרבה שהפכה לחלק בלתי נפרד מאופיה ניתן למצוא בסגנון כתיבתה: "הרבי הקדוש... אני בת ישראל פשוטה ("איך בין א פשוטע אידישע טאכטער"), ואינני יודעת אם מותר להפריע לרבי, שימחל לי..." ברוח זו הייתה כותבת תדיר.

מכתב מהרבי מכ"ד שבט תשל"ו להמשתתפים בהתעודות י"ד שבט בבית אורכימן

במכתבים שכתבה לאחר כ"ז אדר תשנ"ב ניכרת במיוחד הציפיה, ההפצרה וההשתוקקות החזקה לרפואתו של הרבי שבערה בקרבה באותה העת:

"הרבי הקדוש הוא אבא שלנו, הוא מובילנו לדרך הנכונה, הוא מנחם אותנו, הוא הכל בשבילנו, שהוא יהיה בריא"
"אנחנו כולנו צריכים שיהיה לו רפואה שלימה.
הרבי הקדוש הוא אבא שלי. אליו - שפכתי את ליבי ("דער הייליקער רבי איז מיין טאטע, צו אים - האב איך מיר אויסגערעדט דאס הארץ")."

ובמכתב שכתבה בצער לאחר ג' תמוז ניכרים הגעגועים וההתרפקות על העבר והציפיה למשיח: "רבי הקדוש, אתם חסרים לי ולנו כל עם ישראל ("איר פעלט מיר און אונז אלע אידן"), אנחנו כמו צאן בלי מנהיג, איי, מילה של הרבי הקדוש חיזקה אותנו, אנחנו מחכים למשיח..."
"כמה טוב היה לנו כאשר הרבי הקדוש היה איתנו" ("ווי גוט איז אונז געווען ווען דער הייליקער רעבע איז געווען מיט אונז").

יומן מהנסיעה לרבי

נסיעתה לחצרות קדשנו הותירה אצלה רושם מיוחד, וכשחזרה כתבה יומן בו תיארה את התחושות והחוויות שעברו עליה. להלן קטעים מתוך היומן כפי שנכתב במקורו באידיש עסיסית ובתרגום ללה"ק לאחר כל פסקה:

"דער באזוך אינעם חצר פון דעם הייליקן רבין איז בא מיר געווען א חלום, א גוטער חלום וואס מען חולעמט נישט אפט [=הביקור בחצרו של הרבי הקדוש, היה עבורי חלום, חלום טוב שלא חולמים לעתים קרובות]."

"ווען איך האב זיך געגרייט צו פארן - האב איך געזאגט צו מיר אז איך וויל געניסן פון א יעדער מינוט פון אלעס דינג, און אזוי איז געווען [=כשהתכוונתי לנסיעה, אמרתי לעצמי שאני רוצה ליהנות מכל דקה ומכל דבר, וכך אכן היה]."

”ס'איז געווען אלעס אזוי שיין און גוט, אז ס'איז נישט צו באשרייבן. [=הכל היה כל כך יפה וטוב, כל יתואר].

”אזוי איך בין ארויף אויף דעם עראפלאן צו פארן צום גרויסן צדיק - איז מיר שוין געווען גוט [=כבר ברגע שעליתי על האוירון לנסוע לצדיק הגדול, כבר נהיה לי טוב].

”ס'האט זיך אנדערגעזעצט לעבן מיר א פרוי ... און געהויבן שוין צו מיר צו רעדן, און מיר האבן זיך גוט צושמיסט, ביידע זענען מיר געפארן אויף דער זעלבע אדרעס און אויף דער זעלבע מטרה ... [=התיישבה לידי אישה ... היא החלה לדבר עימי, והייתה לנו שיחה טובה. שתינו נוסעות לאותה כתובת ולאותה מטרה...].

”ווען מיר זענען אנגעקומען אין 770 איז שוין געווען פארנאכט ס'האבן מיר אנגעווארט א סאך ישיבה בחורים און אונז ארום גערינגלט און געהאלפן און אונז נישט געלאזט צאלן מער דעם נהג טקסי, מ'האט געפילט אז מיר געפינען זיך צווישן אייגענע [=כשהגענו ל-770 כבר היה לפנות ערב, המתינו לנו בחורי ישיבה רבים, שהסתובבו ועזרו ולא הניחו לנו לשלם יותר לנהג המונית, והורגש שאנחנו כבר בין אנשים משלנו].

”מיר זענען אריין אין שול, דער רעבע האט גערעדט, ס'איז געווען א סאך מענטשן [=נכנסנו לבית הכנסת, הרבי דיבר, היו הרבה אנשים].

ממתינה לקבלת לעקאח מהפארבריינגען, שנהג הרבי לתת לר' משה ירוסלבסקי ע"ה עבור האורחים

”... מיר זענען אויפגעשטאנען פרי, געזאגט 'ברכות השחר', און באלד אוועק א גאנצן טאג, זענען מיר געווען זייער פארנומען, מיר זענען געגאנגען דאווענען אינדערפרי, ס'איז געווען עטלעכע ניגונים א טאג, און געגאנגען דאווענען מנחה און מעריב. [=קמנו מוקדם, אמרנו 'ברכות השחר' ומיד יצאנו לכל היום. היינו מאוד עסוקות, הלכנו להתפלל בבוקר, היו כמה ניגונים ביום, והלכנו להתפלל מנחה ומעריב].

”דער רבי האט גערעדט, ס'איז געווען פארברענגען יום טוב, מיר זענען אהיים געגאנגען שפעט אין דער נאכט, ס'איז געווען עפעס אזוי גוט אויף דעם הארץ [=הרבי דיבר, זה היה התוועדות של יום טוב, ותזרנו הביתה מאוחר בלילה. היה זה דבר מאוד טוב על הלב].

”אלע האבן נאר געשטרייבט צו קאנען געבן א בליק צום רבין ער זאל געזונט זיין, ווי שיין איז צו זען ווי דער הייליקער רעבע גיט א קום אריין, און ס'איז גיט זיך א מאך אויף איין וועג אזוי ווי ים סוף, און וויבאלד דער רעבע גייט א דורך וועט אין איין מאמענט פארמאכט דער וועג. [=כולם השתוקקו כדי שיוכלו לתת מבט ברבי שיהיה בריא, כמה יפה זה לראות איך שהרבי נכנס ונפער מעבר, כמו ים סוף, וברגע שהרבי עובר - ברגע אחד נסגר השביל].

"ניגון שאזכרו לנצח"

"אין איין טאג, האב איך אראפגעקוקט אין שול ווען דער רעבע איז געווען אונטן אזא ליכטיקייט, --אזא ליכט וואס מען זעט נישט שטענדיק (חסר--), און ערלעכע ליכט, דער רעבע מיט זיינע טייערע חסידים איינס איינס [=יום אחד, התבוננתי למטה, בבית הכנסת, שהרבי היה כל-כך מאיר, כזה אור שלא רואים כל הזמן (חסר--)], ואור נהדר, הרבי עם חסידיו היקרים אחד אחד]."

"דער רבי איז דער מנהיג פון אונזער דור, ער זאל דערלעבן משיח אזוי ווי משה רבינו אין זיין דור, ס'האבן זיך געפינען קיין עין הרע אזוי פיל חסידים און נשות החסידים פון דער גאנצע וועלט און פון אלע עדות [=הרבי הוא המנהיג של הדור שלנו, הוא יזכה אותנו למשיח, כמו משה רבינו בדורו, נמצאים כאן בלעה"ר כל כך הרבה חסידים ונשות החסידים מכל העולם ומכל העדות]."

"און ווען דער רבי רעדט אין דעם פארברענגען - רעדט ער אין אידיש, און איך, וואס איך ליין און שרייב אידיש - האב קיין אייניקע ווערטער פארשטאנען, ווייל איך בין נאך נישט אין די הויכע דרגה צו פארשטיין [=וכשהרבי מדבר בהתוועדות, הוא מדבר באידיש, ואני, שאני גם קוראת וגם כותבת באידיש, לא הבנתי אף לא מילה אחת, מכיון שאני עדיין לא אוחזת בדרגה הגבוהה הזו של 'להבין']".

"און אנדערע וואס קאנען איבעראפט קיין אידיש, און דער רעבע רעדט שעות און אלץ זיצט און הערט און מען גייט אוועק אזוי צופרידן [=וגם ישנם אחרים שקשה עבורם אידיש, והרבי מדבר שעות, וכולם יושבים ומקשיבים - יוצאים משם כל כך שמחים]."

"דאס איז עפעס אזוי גוט, ס'איז א מין זיסקייט [=זה משהו כל כך טוב, זוהי כזו מתיקות]."

"און ווען איך בין געווען אין שול - האב איך מיר געטראכט נישט אנדערש, אז איך האב זכות אבות, ווייל איך א פשוטע אידישע טאכטער, און קאנען זיך געפינען אין חצר פון רעבע, איז נישט פשוט... און ווי גרויס איז דאס נחת פון מיינע עלטערן אין הימל, אז איך גיי אין דעם וועג. [=וכשהייתי בבית הכנסת, חשבתי לעצמי, לא אחרת מכך: שיש לי זכות אבות, כי אני הלא 'בת ישראל פשוטה', ועם כל זה אני יכולה

להימצא בחצרו של הרבי, זה לא פשוט... וכמה גדול הנחת רוח של הוריי בשמיים, שאני הולכת בדרך זו].

"איך קאן נישט פארגעסען, און אין די אוירון שפילט מיר נאך דער ברכת פון די כהנים, דאס איז א הערלעכער ניגון, וואס איך וועל אייביק געדענקען, ווי אויכעט אנדערע ניגונים [=אינני יכולה לשכוח, ובאירון עדיין מתנגן אצלי ה'ברכת כהנים', זהו ניגון נהדר, שאזכרו לנצח, וכך גם את שאר הניגונים].

"ווי נאר דער רבי האט געגעבן א מאך מיט די הענט - האבן זיינע חסידים געזונגען, און ווען ער האט געמאכט נאך - האבן זיי נאך מער געזונגען, אז זייערע געזאנג איז געגאנגען ביזן חוץ, און זענען געווען מיטן גאנצן הארץ [=בשניה שהרבי עודד עם הידיים - החסידים שרו, וכשהוסיף לעודד, הם שרו עוד יותר, עד שהשירה הגיעה אל החוץ, והם ניגנו עם כל הלב].

"און דער גרויסער צדיק האט געהאלטן אין איין בעטן, עס זאל זיין אהבת ישראל, ער זאל זיין געזונט, און אונז אלע ברענגען די גאולה [=והצדיק הגדול לא פסק מלבקש בקשה אחת - שתהיה אהבת ישראל. שהוא יהיה בריא, ושיביא לכולנו את הגאולה].

"אלע זאכן וואס דער רעבע זאגט זענען פערל [=כל הדברים שהרבי אומר הם פנינים].

"אשרי מי שבצבא שלו"

"אשרי די מענטשן וואס געהערן צו דעם אידישן פאלק און וויל איז אונז, און וויל איז דעם פאלק, וואס מיר האבן אזא טייערן מנהיג, און גליקלעך איז דער וואס געפינט זיך אין זיין מיליטער [=אשרי האנשים ששייכים לעם היהודי, וכמה טוב לנו, וכמה טוב לעם, שיש לנו כזה מנהיג יקר, ומאושר הוא מי שנמצא בצבא שלו].

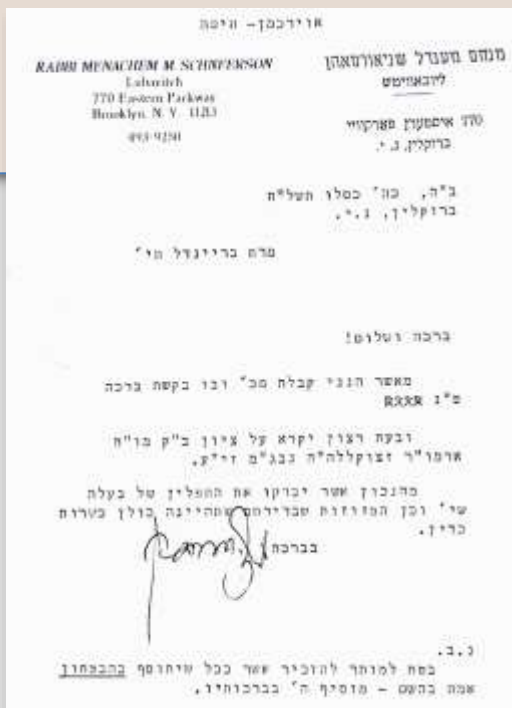
"און איך בריינדל בת מאטיל ז"ל אוירכמן ווינטש זיך אז איך זאל דערלעבן אז ... די ברכות פון די יחידות זענען געווען ... טייערע ברכות, און איך זע צו טוען אלעס וואס דער רעבע האט אנגעזאגט, און דער אויבערשטער זאל מיר העלפן [=וואני, בריינדל בת מאטיל ז"ל אוירכמן מאחלת לעצמי שאזכה ש ... הברכות של היחידות היו ... ברכות יקרות, ואראה לעשות כל מה שהרבי אמר, והקב"ה יעזור לי].

"און מיין רייזע צוריק צום הייליקן לאנד, איז אויכעט גוט צו דאנקן, געווען א זייער א גוטע, מיר זענען ווידער אלע געזעסן צוזאמען, און זיך געטיילט מיט אלעס ביז מיר זענען אראפ פון דעם עראפלאן, אפילו מיר האבן זיך געהאלפן צו באקומען א יעדער זיין וואליזע [=ונסיעתי חזרה לארץ הקודש, גם תודה להשם, היתה מאוד טובה, אנחנו שוב ישבנו יחד ושיתפנו בכל, עד שירדנו מהאווירון, ואפילו עזרו לכל אחת מאיתנו לקבל את המזוודה שלו].

"אלעס איז געווען גוט און וויל ביים אראפגיין האבן מיר געקלערט ווען וועט מען נאך איין מאל זוכה זיין צו זיין בא דער חצר פון דעם רבין. [=הכל היה טוב ונעים, בירידה אנחנו הרהרנו מתי עוד הפעם נזכה להיות בהצרו של הרבי].

"יעצט איז מיר געבליבן א גוטן געשמאק פון די רייזע און איך גלויב אז די רייזע האט מיר געמאכט צו קלערן אנדערש רואיקער און איך גלויב אז איך בין א סאך בעסער ווי איך בין געווען, ווייל איך קלער אנדערש ווי איך האב געקלערט [=עכשיו נשאר לי טעם טוב מהנסיעה, ואני מאמינה שהנסיעה גרמה לי לחשוב אחרת ורגוע יותר, ואני מאמינה שאני הרבה יותר טובה מאשר הייתי קודם, כי אני חושבת אחרת מאיך שחשבתי קודם].

"דער רבי זאל אונז זיין געזונט און ברענגען משיח צדקנו [=שהרבי יהיה לנו בריא ויביא את משיח צדקנו].

אחד ממכתבי הרבי אליה - כ"ה כסלו תשל"ח - בקשר לביטחון בהשם

ביטחון אמת בהשם

באחד ממכתביה אל הרבי היא כותבת (בתרגום חופשי ללה"ק):
"הרבי הקדוש, אתם חסרים לי ולנו כל עם ישראל, אנחנו כמו צאן בלי מנהיג, איי, מילה של הרבי הקדוש חיזקה אותנו, אנחנו מחכים למשיח. המענה מהרבי הקדוש היה שיהיה לי ביטחון בהשם, הרבי הקדוש יודע הכל"